

Jeg var fremmed...

Den norske befolkningen består i dag av mennesker fra mange nasjoner og kulturer. Hvert år tar vi imot nye flyktninger som av ulike årsaker trenger ett nytt land å bo i. Hvordan blir disse personene og andre innvandrere som kommer til Norge tatt imot? Og hvem har ansvaret for en vellykket integreringsprosess?

20. juni markeres FNs internasjonale flyktingedag, og da passer det godt å utfordre hverandre på hvordan menigheter, kristne organisasjoner og enkeltpersoner kan bidra til større grad av inkludering/integrering av flyktninger og innvandrere i Norge. Bibelen gir oss en rettesnor for hvordan vi skal behandle nye landsmenn: "Når en innflytter bor i landet hos dere ... behandle ham som en landsmann" (3. Mos 19, 33-34). Dette innebærer mye mer enn å legge til rette for gode boforhold, opplæring i norsk og samfunnskunnskap og deltakelse i skole- og arbeidsliv. Stikkord som gjestfrihet, nestekjærlighet, likeverdighet, gjensidighet, nære relasjoner, aktiv deltakelse og menneskerettigheter kan trekkes frem i denne sammenhengen.

På veien mot et inkluderende samfunn møter vi flere hindringer som fremmedfrykt, usikkerhet i forhold til det som er annerledes, manglende kunnskap om kultur, religion, normer og regler og sviktende muligheter til aktiv samfunnsdeltakelse. Disse hindringene kan menigheter og organisasjoner gjøre noe med ved å skape flerkulturelle fellesskap der etniske nordmenn, flyktninger og innvandrere blir kjent med hverandre og sammen utvikler ny kunnskap.

Slike fellesskap kan være kulturkvelder, internasjonale fester og flerkulturelle studie- og dialoggrupper. Sistnevnte er en effektiv og lærerik arena der mange har erfart at de har blitt utfordret på egne holdninger, stiftet spennende bekjentskap og opparbeidet ny og berikende kunnskap. I flerkulturelle studie- og dialoggrupper kan man drøfte temaer som fremmedfrykt, identitet og verdispørsmål eller lære om hverandres kultur, tradisjoner og religiøse forankring. Man kan også bidra til at mennesker med en flerkulturell bakgrunn lettere kan delta på arenaer i samfunnslivet hvis de får mulighet til å lære om det norske samfunnet, om demokratiske prinsipper, får kjennskap til organisasjons- og foreningsliv osv.

Flere gjennomfører studiegrupper i hverdagsaktuelle temaer der hensikten ikke er selve temaet, men muligheten til å praktisere og utvikle norskferdigheter og bygge relasjoner mellom mennesker fra forskjellige kulturer. Dette kan f.eks. være kokekurs, strikkekurs og bibelstudium.

Flerkulturelt fellesskap slik det her er beskrevet har et diakonalt perspektiv, der hensikten er å bidra til fellesskapsbygging, samhandling og aktiv deltakelse på tvers av etnisitet, større grad av inkludering og dermed en større opplevelse av tilhørighet i det flerkulturelle samfunnet. Dette harmonerer med Bibelens oppfordring om å ta vel imot innflyttere og behandle dem som en landsmann. Alle mennesker skal ha like muligheter, rettigheter og plikter og rett til å bruke sine ressurser. Dette kan menigheter, kristne organisasjoner og enkeltpersoner bidra til gjennom "Læring for integrering".

Hege Irene Fossum, daglig leder i Frikirkelig studieforbund
20.06.2006